

Vinogradniška znamenitost. V nedeljo 5. septembra je bila v Rošpohu pri gostilni »Na griču« pri Osetu slavnostna otvoritev novega največjega klopoteca. Od tega klopoteca tehta samo ogrodje nad 200 kg. Ima 32 kladiv, veternice merijo 6 metrov, rep pa je dolg 7 metrov. Ogrodje je pritrjeno na 8 metrov visokem in 40 cm debelmem stebri. Po mnenju strokovnjakov je klopotec »Na griču« v Rošpohu največji klopotec, ki je kdaj oznanjal jesen v naših goricah. Priporočamo, da si tega veličkana vsak ljubitelj te slovenske posebnosti čimprej ogleda in posluša.

Po Slovenskih goricah hodijo neki gospodje in se pri naših zavarovalnicah izdajajo za zastopnike »Vzajemne zavarovalnice«. Brez dovoljenja in pooblastila kasirajo zavarovalnico za naš zavod ter pod pretvezo, da delujejo za našo zavarovalnico, sklepajo z našimi zavarovalci za neko tujo družbo zavarovanja. Ker je že cela vrsta posestnikov na ta način hudo oškodovanih, prijazno opozarjam vse naše ljudi, da, če pride tak človek k hiši, naj vsak od njega zahteva legitimacijo in si zapiše njegovo ime in naslov. Pri zadetih, pri katerih so dotični neopravičeno kasirali zavarovalnico, ali od njih dobili podpise, pa prosim, da takoj javijo meni ali bližnji orožniški postaji dotične osebe, da se na ta način prepreči nadaljnje oškodovanje našega ljudstva. — Franjo Žebot, glavni zastopnik »Vzajemne zavarovalnice«, Maribor, Loška ulica 10.

Drava naplavila truplo neznanca. Pri Središču je naplavila Drava truplo kakih 35 let starega neznanca, ki je moralo biti 14 dni v vodi. Neznanca so pokopali na središkem pokopališču, ne da bi bili mogli ugotoviti, kdo in odkod da je.

Več mesecev v vodi. V Gorenjem Logu pri Litiji so potegnili iz struge Save šest do osem let staro utopljeno neznanca deklico, koje truplo je bilo več mesecev v vodi.

Zadružna šola v Ljubljani na Dvorazredni trgovski šoli se bo tudi letošnjo zimo vršila. Začne se 11. oktobra in konča z veliko nočjo. Namerjena je kmetskim fantom, ki so dopolnili 18 let

SLOVENSKI DJAKI!

Kupujte šolske potrebščine v narodni trgovini — Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

in ki imajo namen ostati na kmetiji. Radi pogovorje in vpisovanja se naj oglase tisti, ki bi radi bili sprejeti, na Zadružno zvezo v Ljubljani.

Na banovinski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu se sprejme še nekaj učencev v letno in v zimsko šolo. Letna šola traja eno leto, zimska pa dve zimi po pet mesecev in se to zimo, ki pride, vrši prvi tečaj, drugo zimo pa drugi tečaj. Pouk se prične v začetku novembra. Celotna oskrbnina znaša do nadaljnega mesečno 300 din. Vendar pa dovoljuje kr. banska uprava potrebnim znižanje po njih premoženjskih in družinskih razmerah, tako da se giblje oskrbnina med 25 do 300 din mesečno, kar se plačuje mesečno naprej. Prosilci za omenjeno znižanje morajo priložiti davčno ali občinsko potrdilo o velikosti posestva in višini letnih davkov z navdbo družinskih in gospodarskih razmer.

V zavodu šolskih sester v Mariboru se vrši vpisovanje za gospodinjstvo šolo in šivalne tečaje 15. septembra od 8 do 12. Vpisovanje v kuharske tečaje je v nedeljo 19. septembra od 8 do 12.

Sejmarji! Vzemite s seboj tudi Slomškove svetinjice, ki jih ljudje tako želijo imeti! Lahko jih boste odprodali. Svetinjice se dobijo v Cirilovi Maribor-Ptuj.

Obžalovanja vredni slučaji.

Roparski umor ob severni meji. Tolovaji so se lotili v zadnjem času podeželskih pismonoš, od katerih je v primeroma kratkem času poslala roparska roka v smrt kar tri. V št. Ilju je bil napaden, ubit in izropan stari poštni sel Žunko. V gozdiču pri Devici Mariji v Polju pri Ljubljani je pobil neznanec enoakega železniškega slugo Ostreža, ki je nesel na pošto aktovko z 51.000 din. Te dni je pri belem dnevu ob pol enajstih predpoldne neznanec ustrelil pri Sv. Antonu na Kozjaku v Avstriji tik ob meji pismonošo Alojzija Kaber, ki je nesel 2000 šilingov k Sv. Antonu na Radl za izplačilo pokojnin. Ustreljenega pismonošo je našla neka deklica, ki je pasla v bližini krave in je obvestila o najdbi domače. Roparskega morilca iščejo naši in avstrijski orožniki.

Dolgo iskan vlomilec prijet. V Mežici so aretirali 27 letnega in že večkrat predkazanovanega Andreja Delopst, ki je zagrešil v zadnjem času celo vrsto vlomov po Milsinjski dolini in v Mežici.

Žena in mati podlegla roparskemu napadu — ugotovitev osebnosti tolovaja. V zadnji številki smo poročali o roparskem napadu v Apačah na Dravskem polju. V noči se je splazil tolovaj skozi streho v hišo dninarja Sakelšeka v prepričanju, da bo naletel na posestnika Beraniča, o katerem je vedel, da ima 40.000 din gotovine. Roparja je v noči v veži presenetila 26 letna Sakelšekova žena Marjeta, ki je vstala in šla po vodo. Ropar je s tremi krogli smrtnevarno obstrelil Sakelšekovo in njenega moža. Ranjena so prepeljali v bolnišnico v Ptuj, kjer je Marjeta umrla radi treh smrtonosnih ran. Drugo jutro po napadu so našli v občestnem jarku pri Hajdini neznanega moškega, ki se je sam ustrelil. Koj je padel sum nanj, da je on izvršil v Apačah tolovajski nočni napad, ki mu ni prinesel zaželjenega uspeha, ker se je bil denarni Beranič preselil drugam in je postal žrtev tolovajstva ubogi dninar z družino. Orožniki so dognali, da je ropar Franc Potočnik. Imenovani je znan zločinec s Ptujске gore, kjer se je rodil leta 1915. Pobegnil je pred tremi meseci iz mariborske kaznilnice in se je klatil ter ogrožal prebivalstvo po Dravskem polju. Pri samomorilcu so našli hranilno knjižico z vlogo 3670 din. Knjižico je sunil 45 letnemu invalidu in beraču Ivanu Žafranu iz Slivnice pri Celju. Žafran je prišel za 15. avgust na Ptujsko goro, da bi tamkaj prosjačil. Prenočeval je na škodnjem posestnika Korošca. V noči v spanju je izmaknil Potočnik Žafranu gotovino in hranilno knjižico.

Vlom pri posestniku. V Sobotincih pri Ptujju je bilo te dni vlomljeno v hišo posestnika Alojzija Meško. Vlomilci so povzročili 4500 din škode.

Krvav pretep. V neki krčmi v Slov. Bistrici so se stepli pijani fantje. V pretepu je dobil 30 letni posestnikov sin Mihael

Ptice na severnem tečaju

Kakor poročajo iz Moskve, je sovjetska ekspedicija na severnem tečaju opazila živa bitja v teh krajih. Tako so iz taborišča že večkrat opazovali črno-bele ptice, ki imajo svoja bivališča v bližini tečaja.

Vsestranska budilka

Neki beneški urar je izdelal budilko, ki nima para na svetu. Njen aparat, s katerim budi, je namreč tak, da lahko zaspanca budi vsako jutro drugače. Prvi dan mu zvoní na uho, da se mora zbuditi. Ker bi se drugega dne morda zaradi zvonjenja več ne prebudil, ga budilka budi s tem, da mu zaigra na uho kako lepo melodijo. Tretji dan ga zbu-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

35

Jagar je še isto noč, ko je ukradena reči vrnil, šel čez hribe v Gradec, da bi svojemu gospodarju, grofu Kristalniku, odnesel nekaj lepih kož, ki jih je odrli onim gamsom, ki so jih plazovi zažušili. Dva dni je ostal tu, potem je mahnil v Celovec, ker je upal, da bo tu našel patra Valerijana. Žalosten je bil, ko so mu povedali, da je pater nekje na Kranjskem in da ga pred štirinajstimi dnevi ne bo domov. Tako se je moral vrniti, ne da bi bil kaj opravil.

Dan potem, ko so mežnarjeve prigнали v Kaplo, se je vračal v svojo planino. Tam, kjer pride pot s Slemenca in se križa s stezo proti Hudim pečem, je iznenada srečal Gašparja, ki je prihajal s planine. Ko je možicelj zagledal jagra, je hripavo zahretil:

»Hvala boji Bogu! Tako sem te že na vseh krajih iskal!«

»Mene si iskal? Zakaj pa?« je vprašal Anza.

»Anza, pomagati moraš, drugače pojde vse narobe. Saj vendar veš, kaj strašnega se je zgodilo!«

»Ničesar ne vem. Kaj se je takega zgodilo?«

»Mojega svaka mežnarja, mežnarico in Veroniko je dal sodnik zapreti, češ, da so oni lansko leto okradli šmarsko cerkev.«

»Hudirja, ali je to mogoče?« je zavpil jagar in kri mu je udarila v glavo.

Gašpar mu je v eni sapi povedal, kaj se je zadnje dni zgodilo. Ves razburjen ga je jagar poslušal. Krepki, pogumni mož, ki se še nikoli kedaj ni česa bal, se je tresel kakor šiba na vodi. Ali to ni bil strah, temveč jeza, ki jo je komaj krotil. Vprašal je še to in ono, potem je dolgo molčal, kakor da je z mislimi Bog ve kje.

»Anza, pomagati moraš; ti moreš, ti edini moreš,« ga je rotil možic. »Jutri je dan, sodnik je potrotnike že povabil. Za pričo moraš — midva sva vendar prava razbojnika srečala in sva imela dokaz v rokah, ki ga noben sodnik ne more zavreči. Pаметen mož si, besedo imaš, grof te ima rad in grof je nad sodnikom, saj je njegovo sodišče, grof bo na tvoji strani... In če moje stare oči prav vidijo, ti za Veroniko tudi ni kar tako.«

»Molči!« je zagrnel jagar.

Čas je bil blede, čas zopet ves rdeč, pogled pa mu je bil mrk in temen. Kar je dejal zamolklo:

»Pojdj zdej, kamor hočeš: domov ali v Šmarje ali v Kaplo! Zgodi se zmeraj to, kar se zgoditi mora.«

Mahnil je po stezi v planino in se ni zmenil za možička, ki je zijal za njim.

Zdaj se je sodniku Melharju zelo mudilo. Čim so mežnarjeve pripeljali, jih je nadvse strogo jel